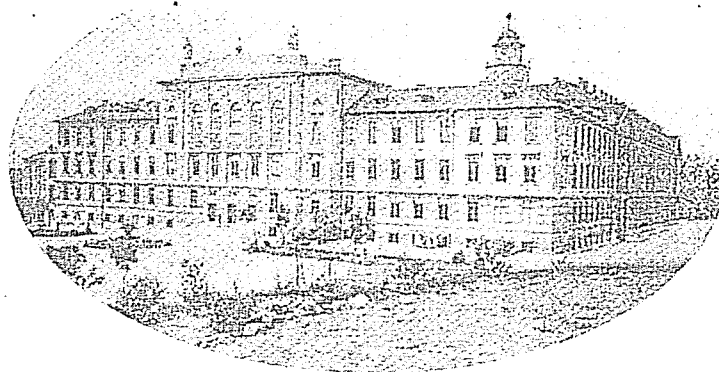

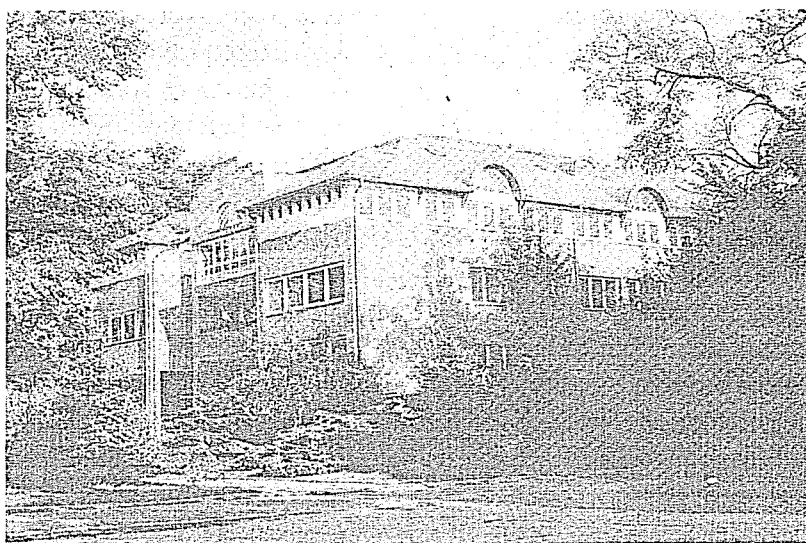

A GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK
KÖRLEVELE

2002.

II. félév

Elnöki köszöntő

Kedves Öregdiák Társak! Szeretettel köszöntelek Benneteket ez első alkalommal, de köszöntök minden olvasót is! – Lecturi salutem!

Fájdalommal eltemettük Ottó atyát és Ti, Öregdiák társaim, megválasztottatok elnököknek.

Közösen tartsuk fenn azt az eszmét, amelyet Ottó atyától örököltünk! Ez az eszme vezessen bennünket munkánkban – működő iskolánk javára és az Öregdiák Egyesület összetartására!

Isten áldását kérem iskolánkra és egyesületünkre.

Gödöllő, 2002 szeptembere

Eördög László O. Praem

a Gödöllői Premontrei Öregdiák Egyesület elnöke

Fényi Ottó O. Praem perjel ravatalára

(küldöm a távolból koszorú helyett)

Magába zár a néma koporsó,
Búcsúznak tőled örökre Ottó.
Ősz fejjel állunk hamvaid felett,
S felidézünk egy rég volt kezdetet.
Ma újra látunk: ifjú kanonok,
Amint a „mazsoláid” tanítod,
Szemedben ott csillog egy friss jövő,
Mint ki egy Márton-képből lép elő.
Cserkészparancsnok, új német tanár,
Ifjú szemünkben, mint új ideál;
Így láttunk akkor, így valaha rég;
Hordtad Szent Norbert fehér köntösét.
Majd jött idő, hogy minden elveszett,
Az erőszak szétdúlta rendedet,
Fejed fölött még tető sem maradt,
Otthontalanul jártad utadat.
Ki tudja merre volt az otthonod,
Ki tudja milyen monoton robot
Igáját húztad, s így múlt napra nap,
De hitted, tudtad, egyszer megvirrad.
A jó Isten hű napszámosaként,
Sötét napokban is láttad a fényt,
Mit eltakart a zord öklű jelen,
Majd felragyog egy fényes reggelen.
Téglát téglára hordtál, mint aki
Tudja, hogy így kell hitet vallani;
Nehéz időkben ez volt kezdeted,
Az Úr megáldta építő kezed.

Zsámbékon ősi templomnak tövén,
Lassan kigyúlt egy kicsi gyertyafény,
Te ültetted e kicsi fényt oda,
Ma felvirágzó új plébánia.
Utána Gödöllőre vitt utad,
Ahol semmi, de semmi sem maradt.
A semmiből megint elkezdni,
Az ihleted több volt, mint emberi;
És emelkedtek lassan új falak,
Új iskola állt új tető alatt.
Egy üres telken új kápolna lett,
Ahol Szent Norbert szelleme lebeg.
Egy évtized múlt, s egy új nemzedék
Tanul ma ott és sorainkba lép;
Ők még láthattak téged, bár őssen,
Elköszönni a szálló időben.
Ma nem vagy már, de mégis megmarad
Mit hordoztál, az égi gondolat.
Mit alkottál, áll és rólad beszél,
Gödöllő újra van és újra él.
A Fácános fölött az alkonyat
Lebegteti a Te alakodat.
Tudjuk, nem mentél el tőlünk egészen,
Emléked ott él mindnyájunk szívében,
Mert kevés ember volt hozzád hasonló,
Isten veled hát kedves Fényi Ottó!
Bath, 2002. április 3.

Sármezey Árpád

Beszámoló az Egyesület rendkívüli közgyűléséről

Fényi Ottó halála után az Elnökség lemondott, ezért Közgyűlést kellett összehívni. Minden egyesületi tagot meghívtunk április 28-án délutánra, hogy véleményét nyilváníthassa. Az eredeti időpontban a mintegy 500 fős egyesületnek csak 44 tagja jelent meg, ezért némi halasztással indult a tanácskozás. Először a leköszönt Elnökség nevében Polcz Iván ügyvezető főtitkár számolt be a legutóbbi közgyűlés óta eltelt 3 évről. A beszámoló rövidített változatát alábbiakban ismertetjük.

„Az elmúlt időszakban az Alapszabály szerint évente rendszeresen összegyűltünk elnökségi és választmányi találkozókra. Megrendeztük a Szent Norbert ünnepi összejöveteleket hazai és külföldi több száz résztvevővel, ez az esemény lehetőséget adott a jubiláló évfolyamok ünneplésére és a közösségek találkozására. Szoros kapcsolatban voltunk az új gimnáziummal és a Premontrei Renddel, tisztelettel megemlékeztünk nagy elődeinkről, köztük Teleki Pálról. Igyekeztünk eleget tenni szomorú kötelességünknek is öregdiáktársak és tanárok elhunytakor. Lehetőségeink szerint Ápoltuk a kapcsolatot a határon túli társainkkal, hívtuk és fogadtuk őket a Szent Norbert ünnepre, és igyekeztünk kedves meghívásaiknak eleget tenni. Örömeinkre szolgál, hogy évente közös kirándulásokat szervezhettünk: Pannonhalmára, Veszprémbe; május 8-án majd Csornára látogatunk.

Visszatekintve a három év fontos eseményeire, a következőket emelhetjük ki.

1999-ben volt Fényi Ottó atya pappá szentelésének 60. évfordulója, amit a jeruzsálemi Dormitio Templomban bemutatott gyémántmisével ünnepelt. Elhunyt Endrey Antal elnökségi tag.

2000-ben átadtunk a gimnáziumnak egy zászlót, megünnepelve ezzel az 52 év után ebben az évben újra megvalósuló premontrei érettségiket. Az érettségizettek ifjúsági csoportunk tagjai lettek.

2001. év elején elhunyt Virányi Ottó atya, budafoki öregdiák társunk. Részt vettünk Teleki Pál szobrának avatásán. Windisch-Graetz Vince és Rohr Rudolf öregdiákok anyagi támogatásával egy kézben hordozható zászlót adtunk át a gimnáziumnak. Év végére elkészült az Egyesület új könyve „Fácánosi diák- és tanáremlékek” címmel. Ezt minden öregdiák társunknak megküldtük.

2002. év elejére már rányomta bélyegét Fényi Ottó atya súlyos betegsége. Örömeinkre szolgált, hogy még az ő kezdeményezésére, Takács Menyhértről elnevezett emléktűt készült a facánosi rendi temetőig. Ide temettük márciusban Ottó atyát is, erről a körlevélben részletes beszámolót adtunk.

Több elkezdett feladat folytatása vár az új vezetőségre: a következő könyvünk összeállítása, a régi gimnáziumi alapító tábla újbóli elkészíttetése és felszerelése, a Takács Menyhért utat jelző kőemlék készíttetése, háborús és hősi halottaink emlékművének megtervezése és megvalósítása.”

Ezután háromtagú jelölőbizottság terjesztette elő az új elnökségre vonatkozó javaslatát. A javaslatához többen hozzászóltak, ezek vitája után a Közgyűlés az alábbi elnökséget fogadta el.

Elnök: Eördög László O. Praem.

Aelnök: Quirico Domonkos

Főtitkár: Polcz Iván dr.

Gazd. vezető: Bene Sándor

Elnökségi tagok: Ángyán Péter (ifjúsági tagozat), Bellus Zoltán, Fejéregyházi Sándor, Flettner Gyula, Mayer László, Várady Brenner András, Varga István dr.

Ezek után Polcz Iván főtitkár az Alapszabály módosítására tett javaslatot, mely szerint az Egyesület céljai kerüljön: „a Gödöllői Premontrei Gimnáziummal való rendszeres kapcsolatok ápolása és a gimnázium szellemi támogatása” is. A javaslatot a Közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

A Közgyűlés befejezéseként Eördög László, mint megválasztott új elnök megköszönte a tagság bizalmát, visszaemlékezett Fényi Ottóval való első találkozására, akiben megtapasztalta a Rendhez és a Gimnáziumhoz való ragaszkodást. 1991-től az új iskolakezdésben már együtt dolgoztak. Ottó atya nyomdokain szeretne haladni, és az Egyesület céljainak segítését is fontos feladatának tekinti.

A Közgyűlést követő hetekben az Elnökség két rendkívüli tanácskozást tartott, amelyeken megvitatták a következő időszak feladatait és az elnökség tagjainak munkamegosztását. Ennek során Várady Brenner Andrászt választották meg az Egyesület titkárának. Ő veszi át Dragsits Imrétől a titkári feladatokat. A Közgyűlés Dragsits Imre érdemeit jegyzőkönyvben rögzítette.

Mayer László

Beszámoló a Szent Norbert ünnepségről

Szent Norbert ünnepe alkalmából, mint 1995 óta minden évben, idén is összegyűltek a premontrei öregdiákok volt gimnáziumuk környékén, a premontrei templomban és a mai gimnáziumban. A Premontrei Öregdiákok Egyesületének elnökeként – a márciusban elhunyt Fényi Ottó atya utóda – Eördög László atya fogadta őket, mondott szentbeszédet a szentmisén, melyet Ullmann Péter perjel mutatott be.

A szentmise után Bárdy Péter igazgató ismertette azoknak a kis- (vagy legalábbis fiatal) diákoknak a nevét, akik sikeres munkát készítettek az öregdiákok által kiírt pályázatokra. Beszámolt mostani életükéről a kassai, a nagyváradi, a rozsnyói volt premontrei diákok egy-egy képviselője. Kassán május 31-én zajlott le a legutóbbi találkozó. Nagyváradon is rendszeresen összejárnak, mostani középiskolásokkal tartják a kapcsolatot, emléktáblát avattak nemrég a Szent László templom falán, félévenként hírlevelet adnak ki az öregdiákok, de ami mindig különösen ünnep a számukra: a gödöllői találkozó. Rozsnyón 1938 és 44 között működött premontrei gimnázium. Többen, akik oda jártak, minden hónap első csütörtökén a Gellért Szállóban tartanak összejövetelt, nagy nosztalgiával a szívükben diákéveik távollévő színhelye iránt.

Június 1-jén találkoztak egymással, akik hetven évvel ezelőtt érettségiztek Gödöllőn, a még nyolc évből hatan, többen házastársukkal. Az elhunyt Mező Péter fia szervezte a találkozót, aki családotul vett részt azon. Holnapy Márton atya celebrált számukra szentmisét a margitszigeti kápolnában. Az osztállyal végzettségen kívül több iskolatárs is megjelent. Az együttlét a budai Vasmacska étteremben folytatódott.

A Szent Norbert ünnepségen megszólaltak a hatvan, ötvenöt és ötven éve érettségizettek képviselői is. Megemlékeztek arról, hányan voltak annak idején osztálytársak, s számba vették, kikről tudnak most.

A legmostohább sors az ötven éve érettségizetteknek jutott. A háború végén hadifogolytáborra alakították iskolájukat. Negyedikesek voltak, amikor feloszlatták a szerzetesrendeket, elszakították őket a szeretett és nagyszerű, egész életüket csak nekik áldozó paptanároktól, világi gimnáziumba kerültek. 1950 nyaratól a gödöllői gimnázium épületét az Agrártudományi Egyetem kapta meg. Így az utolsó két évre új iskolába: Aszódra, Cinkotára, Vácra, legtöbben a Mátyásföldi Corvin Mátyás Gimnáziumba kerültek.

A templomból a gimnázium udvarára vonultak. A régi és az új, 1992-ben újraindult gimnázium öregdiákjai – mert már az új gimnáziumban érettségizettek is az öregdiákok számát gyarapítják – megkoszorúzták a volt tanárok, a volt diáktársak néhány éve emelt emlékművét. Megkoszorúzták a temetőben Fényi Ottó atya sírját. Elhangzott: az a szellemiség, amit tőle, s általában hajdani tanáraiktól kaptak, tartja össze őket elmúlhatatlanul. A közös ebéd után sokan részt vettek a videó vetítéses programon is.

Nádudvari Anna (nagy részt a Gödöllői Szolgálat 2002. június 13-i számában megjelent cikk alapján)

Ötvenéves találkozó 2002-ben

Azok közül, akik félvszázados érettséginkre emlékezni jöttünk, csak néhányan maradtunk, akik a Jászóvári Premontrei Kanonokrend Gödöllői Szent Norbert Gimnáziumának I. osztályába 1944. szeptember 5-én léptünk. A dátumból mindenki sejtheti, hogy gimnáziumi 8 évünk nem volt zavartalan, s abban tükröződik hazánk közelmúltjának történelme. Osztályunk összetétele és tanári karunk sokszor változott.

Már tanulmányaink első 1-2 hónapjában is a légi veszélyt jelző szirénahangok több ízben az óvóhelynek kijelölt alagsorba kényszerítettek. A tanítás a közeledő front miatt novemberben megszakadt. Decembertől 1945 tavaszáig a gimnázium fogolytáborra változott. A tanítás a nem teljes létszámú osztály számára 1945 májusában Sallai Jákó osztályfőnök úr vezetésével folytatódott az egykori pölgári iskola (korábbi Halmay kúria, jelenleg Városi Múzeum) épületében. A csonka évet záró Te Deumra és bizonyítványosztásra július közepén Máriabesnyőre mentünk. A tanítás a régi épületek valamelyes rendbehozatala után 1945 szeptemberétől - előbb a rendházban, majd a gimnázium épületében - folytatódott.

Az akkor 58 fős IV. osztályos korunkban, 1948-ban történt az államosítás. A jogutód Állami Ady Endre Gimnáziumban 1948 ősztől 1950 nyaráig részben korábbi világi tanáraink, részben új tanárok tanítottak (osztálytársaink közül többen távoztak, s helyükre főként kollégisták jöttek, pl. Ózdról 4 fiú).

Az akkori hangulat jellemzésére emlékeztessen 2 epizód.

1. Amikor a 3 éves német nyelvtanulást megszüntetve, kötelezővé vált az orosz, a kezdeti orosz órák időpontjában a leányokat a leányszobába küldtük, a fiúk részére kollektív erdei futást szerveztünk. E fegyelmet előrevetítő magatartásunknak elsősorban az vetett véget, hogy sem magunknak, sem

Rudnay Károly tanár úrnak (aki egyébként egyik osztálytársunknak délutánonkénti röplabdás csapattársa volt) nem kívántunk kellemetlenséget okozni.

2. Amikor Gémesi József tanár úr matematika órán néha a táblához szólította egyik Ózdról érkezett új osztálytársunkat (aki szünetekben is, órák alatt is folyton Marx és Lenin műveit olvasta), s akinek megszólítása mindig csendes kuncogást váltott ki az osztályban, Gémesi tanár úr egyik alkalommal kezeit összecsapva megkérdezte: „Mi lesz belőled fiam?” Társunk emelt fejjel kivágta: „Politikus”. Az lett. (Személyi titkára volt 1956 után annak az embernek, akiről a 90-es évekig terjedő rendszer a nevét kapta.)

Gimnáziumunkat 1950 nyarától az Agrártudományi Egyetem rendelkezésére bocsátották. Így VII.-VIII. illetve ismét 3.-4.-es korunkra osztályunk a szélrózsa irányában széledt szét (Aszód, Cinkota, Vác, Budapest). Legtöbbünket a Mátyásföldi Corvin Mátyás Gimnázium fogadott be.

Első, Fényi Ottó nélküli Szent Norbert napi megemlékezésünkön jóleső érzés volt találkozni a mátyásföldi osztálytársaink közül megjelentekkel is, akikkel együtt tettünk eleget az érettségi akkori követelményeinek 1952-ben. A Mátyásföldön 16 órákor folytatódott találkozó előtt Gödöllőn gondolhattunk kegyelettel a Gödöllőn és Mátyásföldön tanító elhunyt tanárainkra és osztálytársainkra.

Dr. Jakab István

Dr. Varga István

Nagyvárad-i öregdiákok beszámolója

A Nagyvárad-i Premontrei Öregdiákok szeretetteljes üdvözlétét tolmácsolom, ugyanakkor szomorú szívvel tisztelgünk atyai jó barátunk, mentorunk Fényi Ottó emlékének. Legyen áldott pihenése!

Őszintén gratulálunk a Gödöllői Öregdiák Egyesület és a Szent Norbert Gimnázium számos szép eredményéhez. Az Egyesület közelmúltban megjelent kiadványa érdekes, olvasmányos, jó kortörténeti dokumentum, ehhez is gratulálunk! Hasonlóképpen a mai fiatalokhoz fűződő szoros kapcsolatokhoz is.

Magunkról beszámolva elmondhatjuk, hogy igen mozgalmas időszak van mögöttünk. Legjelentősebb a múlt évi „emléktábla-állításunk” a Főtéri Szent László templom falába, az 1944. október 12-én hősi halált halt 12 népfelkelő emlékére, akik meg akarták akadályozni a Sebes-Körös hídjának felrobbantását. Az egység vezetője Boér Péter egykori ének és román tanárunk volt.

Továbbra is minden hónap első csütörtökén találkozunk 28-35-en, amikor a napi ügyek tárgyalása mellett rövid előadásokat, műsorokat hallgatunk meg meghívott előadóktól. A középiskola diákjai rövid műsorokkal kedveskednek. Részt veszünk közösségi megmozdulásokon, ünneplésen, az általunk patronált középiskolák programjain, ünnepein, könyvjutalomban részesítjük a díjazottakat.

Aktívan részt vettünk a Varadinum ünneppsorozatban. Megrendeztük a Szent Ágoston ünnepséget, szeptember 15-én templomunk búcsúján és december 26-án Szent István-napi ünnepi misén vettünk részt.

Eleget teszünk a különböző meghívásoknak: Anna-bál, Szent Rita Nőszövetség rendezvényei, a Magyar Kultúra Napjának előadássorozata, Várad tudós püspökei c. előadások, kiállítások, hangversenyek stb.

Félévenként – nem kis anyagi nehézséggel – kiadjuk Hírlevelünket, tervezzük egykori jeles diákokról egy kortörténeti dokumentum kiadását, ami nagyon hiányzik!

Minden tőlünk telhetőt megteszünk a Rend és a Gimnázium anyagi javainak visszaszolgáltatása érdekében. Memorandummal fordultunk az illetékes szakminisztériumokhoz kérésünk méltányos és mielőbbi rendezése végett. Talán a nemzetközi helyzet végre megszüreti ezt a folyamatot is!?

Sajnos, minden igyekezetünk ellenére sem sikerült megalakítani az Ifjúsági szakosztályt, minthogy nincs saját gimnáziumunk, s a középiskolák általunk támogatott fiataljai az érettségi után szétszélednek.

Nekünk mindig különös ünnep ez a gödöllői találkozó, hiszen nagy szükségét érezzük, hogy tapasztalatokat cseréljünk, az eredményeket meghallgassuk, ötleteket nyerjünk különböző lehetőségekre. Közösen mindig többet érhetünk el! Kiss Jenő erdélyi költőnk négy sorával fejezem be mondandómat:

„Erővé válni, biztos boltozattá,
Nem hagyni ránkzuhanni az eget!
Örködni új sarjak, nemzedékek
Akarni vágyása felett!”

Megköszönve a gödöllői öregdiákok évente számunkra biztosított szívélyes fogadtatását, valamint a megtisztelő figyelmet, minden résztvevőnek jó egészséget, lelki békességet és sok boldogságot kívánunk! Egyben meghívjuk a Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesületének képviselőit az augusztus 24-25-én tartandó Szent Ágoston ünnepségünkre.

A Nagyvárad-i Premontrei Öregdiákok nevében Pásztai Ottó

Levél Kassáról

Egy híres kassai premontrei diák: Gerster Béla

Aki ellátogat Budapesten a Kerepesi-temetőbe, fellelheti a Gerster család sírját, mely Lotz Károly és Stróbl Alajos gyönyörű alkotása. Itt nyugszik a kassai születésű Gerster Béla (1850-1923). A volt kassai premontrei főgimnázium diákja, aki később, mint építészmérnök vált világhíressé.

A Gerster család svájci eredetű, Bécsen és Győrön keresztül jutott el Kassára. Elsőként Gerster József asztalosmester telepedett le városunkban és alapított nagyszámú családot. Fiai közül Károly, mint építész már nagy hírre tett szert, ő vezette a kassai dóm nagyarányú restaurálását.

Másik fia, Miklós szappanfőző mesterként működött, átvette a szép, nagy családi házat, és családot alapított. Ebben a házban született 8 testvérével együtt Gerster Béla.

Iskoláit Kassán végezte, a premontrei főgimnázium elvégzése után a bécsi műegyetemen szerzett mérnöki diplomát. Budapesten sógora révén Türr István tábornok munkaközösségébe került, aki felismerte a fiatalember tehetségét és beajánlotta az amerikai kontinensen építendő csatorna munkacsoportjába. Gerster beváltotta a hozzá fűzött reményeket, az ő ajánlása révén és jelentése alapján alakult meg a Lesseps Ferdinánd társaság, és 1879-ben megkezdődött a Panama-csatorna építése.

E munka sikerén felbuzdulva Türr István hozzáláthatott régi álmának, a Korinthuszi-csatornának a megvalósításához. A szoros átvágására már az ókorban gondoltak, de az azóta is végzett kísérletek rendre megghiúsultak, egészen a XIX. század végéig. Csak 1881-ben jutott a helyzet odáig, hogy a görög hazafiak Türr Istvánt felkérhették a vállalkozás irányítására. Ő Gerstert bízta meg a csatorna tanulmánytervének elkészítésére. Most is rettenetes nehézségek akadályozták a munkát, végül is 1893-ban a görög építők befejezhették a Korinthuszi-csatorna építését. A csatorna bejáratánál magyar és görög nyelvű emléktáblát helyeztek el Türr István és Gerster Béla tiszteletére. Ennek mintájára állítottak táblát 1993. augusztus 6-án Budapesten.

E két – világviszonylatban is nagyméretű – vállalkozáson kívül sok más jelentős munkája is volt: ő végezte az Athén-Larissza-Tempevölgyi vasút kitérését is. Haza nagyon gyakran járt, Kassára is szívesen látogatott, vállalkozásai is idekötötték. Ő végezte a gyönyörű Megyeháza építését, az ő munkája volt a Kassa-Tornai vasút kiépítése, mint ahogy a kassai vasútállomás épülete is, melyet sajnos – minden kassai bánatára – az 1970-es években lebontottak.

Családi házukon, a Fő utca és a Harang utca sarkán emléktáblát helyezett el a Henszelmann helytörténeti társaság.

Jó érzés és elgondolkodtató tény, hogy a premontrei rend iskolái országszerte olyan kiváló munkát végeztek, hogy a különböző adottságú diákok felfejleszthették tehetségüket és bármely téren kiválót tudtak nyújtani, legyen az művészeti vagy mérnöki pálya, tanári vagy papi hivatás stb. És jó érzés az is, hogy mi is ennek az iskolarendszernek lehettünk diákjai.

Ez a hála teli érzés vezetett rá, hogy én is felkutassam ezeknek a kiválót alkotó embereknek az életét, és foglalkozzam velük. Így emlékeztünk meg róluk mi is az ez év május 31. és június 2. között tartott kassai találkozónkon. Összejövetelünk igazán szeretetteljes és jó hangulatú volt, melyen üdvözölhettük elnökünket, Bartal Károly Tamás jászóvári apátot is, ő celebrálta megható, bensőséges ünnepi szentmisénket is, melyen örömmel vonultattuk fel a felújított iskolai zászlónkat.

Örömmel vettünk részt a következő héten, Gödöllőn tartott öregdiák-találkozón, ahol először szoríthattunk kezét Eördög László atyával, mint a gödöllői premontrei öregdiákok új elnökével. Ilyenkor mindig „haza megyünk”. És ahogy jó hazamenni, olyan jó érzés együtt lenni barátainkkal, gödöllői, nagyvárad, budafoki és rozsnyói ismerősökkel. A nagyvárad találkozóra idén négy kassai öregdiák barátunk tudott elmenni.

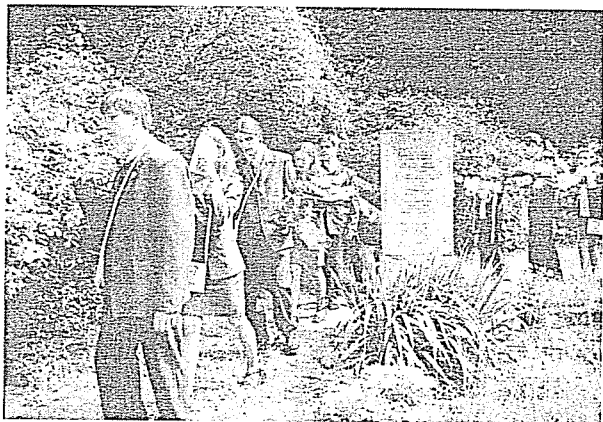
Így tartjuk össze a premontrei iskolák múltját és jelenét, míg a jó Isten erre erőt és lehetőséget ad. És ebben a reményben üdvözlünk minden premontrei öregdiákot a következő találkozóiig.

Czima György és Czima Györgyné (Erzsike)

Már tíz éve...

Bizony már tíz éve, hogy a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium újra kezdhette működését, hogy egy maroknyi gárda, Fényi Ottó atya és Vancsó Jutka néni vezetésével felidézhetette és újragondolhatta a premontrei hagyományokat és szellemiséget. Hatvan diák és tíz tanár 1992. szeptember 1-jén a történelem részesévé vált, a Premontrei Rend és gimnázium történelmének mindenképp. Azt hiszem azonban, nem túlzok, ha azt mondom, a magyar iskolaügy 1000 éves történelmének is részesévé váltak, talán a rendszerváltás egyik legfontosabb területének, az oktatásnak lettek alanyaivá és formálói is egyben. Tíz éve annak, hogy 1992. augusztus 30-án Korzenszky Richárd atya az Antall-kormány miniszteri biztosa naplójába a következőket jegyezte le: „Az évnyitó ünnepség az egykori kápolnában, a mostani színházteremben zajlik. Tömve a terem, forróság, de nem csak a nagy meleg miatt. Történelmet alkot a helyi közösség. Kívántam, hogy legyenek elkötelezett munkatársak, akik a premontrei közösség szellemiségében tudnak nevelni, legyenek mindig gyerekek, akiket a szülők bátran bíznak az iskolára. Az iskolára, amely a szabadság helye kell hogy legyen, valamint a toleranciáé, az egymás kölcsönös elfogadásáé. Kívántam, hogy az iskola történetében az elrabolt 40 év jelentéktelen epizód legyen csupán.”

Könnyű nektek – mondta egy ismerősöm – hiszen szinte minden évben van valamilyen évforduló, amire emlékezhetek, amit megünnepelhetek. Valóban, az iskola és a Rend viharos történelme kezdésekkel, bezárásokkal, felosztatásokkal és újratekintésekkel van tele. Ebben az évben az újraindult iskola 10 éves évfordulóját ünnepelhetjük, két év múlva, 2004-ben a Premontrei Gimnázium gödöllői indulásának lesz 80. évfordulója. Gyorsan követik egymást a jubileumi dátumok, de mindannyian boldogabbak lennénk, ha csak ez utóbbira kellene emlékeznünk egy megszakítás nélküli 80 év után. De ezen már hiábavaló elmerengeni, hogy mi lett volna, ha... Álljanak előttünk Ottó atya gondolatai: „Mindenki számára megdöbbentő, ha észreveszi az életben az összefüggéseket. Hogy az élet nem összedobott darabokból áll, nem véletlenek eredménye, hanem van valami előre tervezettség, valami célra törekvés benne.”

Mivel az előző körlevél Húsvét után jelent meg, ezért az iskola életéről szóló beszámolómat is hadd kezdjem a május 11-én lezajlott ballagással. A harmadik ballagás is élményt adó, bensőséges ünnepség keretében zajlott le, majd az ezt követő érettségik is igen szép eredménnyel zárultak. A két végzős osztályból 15 tanuló vehetett át kitűnő, 14 pedig jeles bizonyítványt az érettségi elnöktől. A diákoknak nem sok idejük maradt örülni a jó bizonyítványnak, hiszen a vizsgát követően – van, akinek már harmadnap – következett a felvételi megmérettetés.

Ezt az akadályt is sikerrel vette a végzősök döntő többsége: az 50 érettségizőből 49 jelentkezett egyetemre, főiskolára, és közülük 45-nek sikerült az általa megcélzott szakra a felvétel.

Egy viszonylag nyugalmasabb nyár után – talán nem volt még olyan vakáció, hogy valamilyen építkezés vagy átalakítás ne történjen alatta – kezdődhetett az új tanév. Az iskolakezdés utáni héten zajlottak le idén az osztályok tanulmányi kirándulásai. Ezt követően fogtunk hozzá a 10 éves évforduló megünneplésének előkészítéséhez. A rendezvénysorozat október 19-én kezdődik az immár hagyományosnak mondható 24 órás kosárlabda mérkőzéssel az iskola sportcsarnokában. A Premontrei Esték soron következő előadására illetve beszélgetésére október 24-én este kerül sor, amelynek vendége Pongrátz Gergely a Corvin-közi '56-os hősök parancsnoka lesz. Október 25-én 13 órától ünnepség keretében nyílik meg az iskolatörténeti kiállítás, amelynek helyszíne a szintén e napon felavatott Fényi Ottó terem lesz az iskola „B” épületében. Másnap, október 26-án szombaton délelőtt tanárok, diákok és szülők részvételével váltó- és akadályversenyt szervezünk a gimnáziumot körülvevő Fácános-erdőben, majd este a Szülők Báljával zárul a rendezvénysorozat.

Amikor e sorokat papírra vetem, ezeknek az előkészületeknek érünk éppen a finisébe, de mire a kedves olvasó kezébe kapja az újságot úgy karácsony tájkán, már remélhetőleg sikeresen lezárult programoknak örülhetünk, amely sok embernek nyújtott maradandó élményt.

Bárdy Péter igazgató

A XII. évfolyam búcsúbeszéde a 2001/2002-es tanév ballagási ünnepélyén

Elérkezett hát a búcsú nagy pillanata. Az ember először nem is tud mit mondani. Aztán megrohanják az emlékek, s annyi minden jut eszébe, hogy ezért hallgat. Nehéz búcsúzni attól, ami nyolc év alatt a részünkké vált – az iskolától. Büszkén gondolok arra, hogy abban a gimnáziumban tanulhattunk, amelyet az általunk mélyen tisztelt és nagyra becsült Fényi Ottó atya teremtett újjá. Ez az a gimnázium, amely a tárgyi tudás mellett erkölcsi többletet is adott, nemcsak az anyagot tanultuk meg itt, hanem azt is, hogyan élhetünk igazi keresztényekként. Idézettel élve: „Az iskolában nem matematikát tanítunk, hanem gyerekeket.” Ottó atya legkedvesebb költője Mécs László volt, aki „Fényt hagyni magunk után!” című versében ezt írja:

„Az élet örök búcsúzás./ Ó bár csak tudnánk távozáskor/ fényt hagyni, mint a Messiás...”

Ha visszatekintünk az elmúlt nyolc évre, úgy érzem nekünk talán sikerül halványan derengő fénysugarat hagyni magunk után és vinni magunkkal. A fény a szeretet szimbóluma. Iskolánkban olyan mély szeretet alakul ki a tanárok és diákok között, amely egy életen át kísér, amely emberré csiszol minket. Sok jó gimnázium van ugyan, de ilyen útravalót csak e kivételes helyen kapunk.

Eljött hát a perc, amikor köszönetet kell mondanunk ezért az útravalóért az iskolának, a tanároknak és a diákoknak is. A tanároknak, mert éveken át elviseltek és hibáink ellenére is szerettek bennünket, és tudásuk legjavát próbálták belénk csepegtetni. Az iskolának, amely a szemünk láttára épült fel, fogadott be minket és második otthonunkká vált. A diákoknak, akik végig kitartottak mellettünk, akikre támaszkodhattunk a legnehezebb pillanatokban, és akik közül legjobb barátaink kerültek ki.

Legszebb éveinket töltöttük itt. Amikor elsőben összekerültünk, még csak tapogatóztunk, vigyázva ismerkedtünk egymással. Mára az együtt töltött nyolc év osztállyá kovácsolt minket. Igazi osztállyá – igazi évfolyammá. Ezt a folyamatot a gyermeki hőcsaták indították el. Először még egymás ellen küzdöttünk, de ma már egymásért élünk. A két osztály közötti kapcsolatot még szorosabbá fonták a közös kirándulások, a csodálatos EJNO táborok, a Fábri Miska bácsi által szervezett felejthetetlen tátrai túrák. Ezekért hálával tartozunk, reméljük, egyszer viszonzozhatjuk.

És most kezdődnek az évek – az élet évei... Egyetemre megyünk. Szétszóródunk az ország különböző városaiba. Itt kell hagynunk mindazt, ami nekünk oly sokat jelentett és el kell válnunk egymástól. S az oly megszokott épületektől, a kedves vagy éppen szigorú tanároktól, a barátoktól, akikre mindig számíthattunk. Köszöntelek új élet – és Isten hozzád múlt... Hiányozni fogsz...

Török Viktor és Makádi Balázs XII.A

Részlet Bárdy Péter igazgató ballagási beszédéből

8 éven át tartó kiváló tanulmányi eredményéért dicsérő oklevelet vehet át Tarnóczy Tímea és Kiss Bence XII.A osztályos tanuló, Büttner Zsolt a XII.B osztály diákja. Iskolai emlékérmét és oklevelet vehet át tanulmányi eredményéért és az osztályközösségért végzett munkájáért Vertetits Zoltán XII.A-s tanuló. A XII.B osztályos Tóth Anna tanulmányi eredményéért – amit egy közép- és egy felsőfokú nyelvvizsga is bizonyít – és közösségi munkájáért vehet át oklevelet és emlékérmét.

További emlékérem és oklevél: OKTV francia 2. hely: Peer Klári XII.A (2002-ben), 8. hely: Makádi Balázs XII.A 2001. Nyolc éven át tartó kiváló tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért és a tanulmányi versenyeken elért eredményeiért Dombóvári Gábor XII.B. Kiváló tanulmányi eredményéért, valamint – főleg a fizika és kémia tantárgyakban – sok-sok sikert hozó versenyeredményeiért, amelyekből talán a tavalyi kémia OKTV döntő volt a legnagyobb siker, Tanács Gergely XII.A

Köztünk vannak a tavalyi és az előtti Szent Norbert díjas Kovács Béla és Ballók István egyetemi hallgatók, akik közül Ballók Istvánt, a tavalyi díjazottunkat kérem, hogy hagyományainknak megfelelően ő adja át idei utódjának a Premontrei Gimnázium legnagyobb elismerését, a Szent Norbert díjat. A sok és igen kiváló, arra érdemes jelölt közül 2002-ben a nevelőtestület határozata alapján kimagasló tanulmányi eredményéért, a tanulmányi versenyeken való sikeres szerepléséért, kiváló osztályközösségi munkájáért és példamutató hitéletéért a Szent Norbert díjat Török Viktor XII.A osztályos tanuló veheti át.

Iskolai nyári táborok 2002

Ezen a nyáron is sok tábor szerveztek az iskola tanárai a diákoknak. Öt osztálynak volt osztálytábora: 5.a osztály a Börzsönyben Kismaroson táborozott. A 6. a osztály Érsekvadkerten töltött el négy napot, egy Colping-házban, az erdő közepén gyönyörű környezetben, és sok-sok játék közepette felderítették a környéket Romhánytól Csesztvén át Horpácsig. A 7. a osztály Kisirtáspusztán, szintén a Börzsönyben egy kulcsosházban táborozott. A 8. a osztály egy hét alatt körbe kerékpározta a Balatont. Most már túlnyomórészt kiépített kerékpárúton. 9. a osztály szintén kerékpárral, de a Velencei-tóhoz ment, segítőként néhány már érettségizett diák is részt vett. A nagyobb osztályoknak kenutúrát szerveztünk a Bodrogon és a Tiszán. Sárospataktól Tiszafüredig evezünk 150 km-t.

Több tanulóink látogatott el Masseurbe, a francia testvériskolánkba. Megálltak Monacóban is.

Balatonlellén „tréningezett” énekarunk augusztus utolsó hetében - kiegészülve fiatal öregdiákkal.

Zemplénben vándor- és állótáborban vettek részt ifjú öregdiájaink: a hagyományos EJNO táborban.

Július elején a zsámbéki testvériskola diákjait látta vendégül az iskolánk, mint már jó pár éve. Júliusban az egyházközség diákjai is itt táboroztak. Iskolánk augusztusban Scola-tábor helyszíne volt.

Lencsés Barna tanár

Velence 2002

Idei biciklitúránk célja a Velencei tó volt. Az első nap a gimnázium parkolójából indultunk 90 km-es utunkra. Aznap Kiskunlacházáig jutottunk el. Meglehetősen fárasztó volt az út, nagyobb pihenőt csak Ócsán tartottunk. Sajnos az első éjszaka két lány néhány személyes tárgyát ellopták. Ez beárnyékolta a felhőtlen hangulatot. Ennek ellenére másnap jókedvvel indultunk útnak, hiszen már csak 70 km volt hátra a Velencei-tóig. Ebből 90 km lett, mert megpróbáltuk levágni az utat, de eltévedtünk. Először búzaföldek között rögös földutakon, nagy hőségben tekertünk, majd szűrés, akácos erdőben, méhek között. Végül is szerencsésen megérkeztünk a tóhoz (pár defektet leszámítva). Kísérő tanáraink: Lencsés Barna, Dunai Zsolt, és még sokat segítettek a nemrég érettségizettek. Például ők főztek, persze nem mindig, mert nem mindenhol lehetett főzni, olyankor konzerveket ettünk, amik nem voltak túl ízletesek. Velencén egy strands pihenőnapot tartottunk, de sajnos elromlott az idő. Sokat esett az eső, a sátrak is beáztak. Amikor jóra fordult az idő, megkerültük a tavat, és beiktattunk egy hangulatos hajókirándulást Pákozdra. Megnéztük a csata emlékhelyét és az ott lévő múzeumot. A többi esős napot Velencén töltöttük, majd hazaindultunk. A hazaút valahogy rövidebbnek, de nehezebbnek tűnt, mintha több lett volna az emelkedő. Végül szerencsésen megérkeztünk 2 nap alatt oda, ahonnan indultunk, a parkolóba. Útközben Ócsán szálltunk meg, ahol megnéztük a volt premontrei templomot. Este orgonakonzertet tartottak a templomban, ahova minket is szeretettel meghívtak. Az igazság az, hogy az aznapi 80 km letekerése után szinte mindenki végigaludta a koncertet, ami gyönyörű szép volt, csak éppen nem voltunk túl aktív hallgatók.

Az egész biciklitúra nagyon jó volt: a társaság, a hangulat és még a biciklizést is lehetett élvezni. Különben is, milyen jó érzés, hogy ezen a nyáron körülbelül 400 km-t letekertünk.

Őri Ágnes, Rákosi Rózsa, Szabó Zsófia (10/A osztály)

Erdélyi tanulmányút 2002.

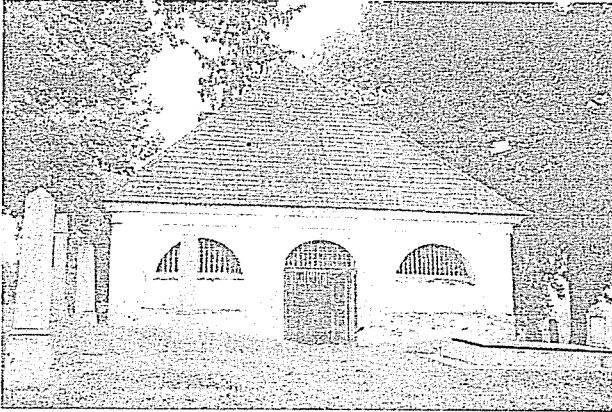
A Teleki Pál Egyesület szervezésében szeptember 12. és 15. között meglátogattuk Erdély nevezetes városait, valamint azokat a helyeket, melyek a Teleki családhoz kötődnek. Iskolánk tanárai közül sokan az egyesület tagjai, így kivált a történelem, földrajz és magyar munkaközösségből számosan vettünk részt az utazáson. Hűvösen fogadott bennünket a legszebb tengerzöld szemű hölgy, akihez Magyarországnak valaha is köze volt - ahogyan Németh László egyik írásában nevezte Erdélyt: mindössze 10 fok körül lehetett a hőmérséklet, ami szeptember legelején még itt, a Keleti-Kárpátok koszorújában is szokatlan.

Első megállónk Nagyvárad, a Pece-parti Párizs, ahogyan a XIX-XX. század fordulóján nevezték pezsgő szellemi, kulturális élete miatt. Még ma is impozánsak az akkortájt épült szecessziós paloták, mint az idős arisztokrata hölgyek, akik minden körülmények közt (háborúk, kitelepítések, emigráció) meg tudták őrizni méltóságukat. Ezek az épületek is sok mindent megéltek az elmúlt 110 évben, világégek, nemzetek megtöretését, sebeket kaptak, amiket nem gyógyított be senki, mégis állnak és hirdetik a szépség, a teremtő szellem erejét. Talán megérjük egyszer, hogy hajdani pompájukban is láthassuk őket.

Kincses Kolozsvár volt a második meglátogatott nagyváros. A történelmi belváros fuldoklik a román panelrengeteg szorításában, amely körülfolylja. Nagyon megrázóbb élmény a Házsongárdi temető,

amiről Reményik Sándor még így írt 1920-ban: „Itt áll a temető tanúinak, / Fejfáin magyar még a szó... / Kicsiny kereszték összesúgnak, / Nesz támad, könnyű, elhaló, // Súlyos sírkövek megrepegnek, / Kripták alja megfeszül... / A városból csak ez maradt meg: / A sírkert érintetlenül. //” Már nem érintetlen. Egyre több síremléken cserélik le a magyar feliratokat, s temetnek új honfoglalókat az ősi temetkezési helyre.

Marosvásárhely, Székelyföld fővárosa volt a harmadik nap úti célja. Megcsodáltuk a Kultúrpalota gyönyörű szecessziós üvegablakait, melyek a magyar mitológia egy-egy történetét elevenítik meg. Lenyűgözött bennünket az a külső-belső harmónia, aminek a jegyében megszületett az épület, s amihez Gödöllőnek is köze van, hiszen a gödöllői szecessziós művésztelep alkotóinak fantáziáját, alkotói génuszát tükrözi minden díszítés, bútortól lámpáig, falfestményig. És lenyűgözött a gondolat - főként most, mikor a „merjünk kis nemzet lenni” eszme divatos, vezető politikai körökben -, amely megszületett a város polgármesterének fejében 1900 táján: legyen olyan épülete a városnak, mely mindenestül a magyar nép lelki világát, hagyományait tükrözi. Honnan tudhatta volna, hogy tulajdonképpen emlékművet épített?

Gernyeszeg – Mauzóleum

Marosvásárhely után Gernyeszeg és Sáromberke, a Teleki család ősi fészkei. Mauzóleumuk oly elhagyatott, hogy csak a szél jár a szarkofágok közt ki s be, pedig itt nyugszik Teleki Sámuel is, a híres neves Teleki-téka alapítója. Kastélyaik elhanyagoltak, ha hamarosan nem javítják ki a tetőt, beroskad, de bévül hatalmas tabló fenn hirdeti: Erdély ősi román föld, felsorakoztatva a nagy történelmi hőseket Decebáltól Vitéz Mihályon és Horea Kloskán át egészen a Vasgárdáig.

Igazi tanulmányút volt, történelmünk, kultúránk, nemzeti tragédiánk lépten-nyomon ránk köszönt.

Ivókné Szajkó Ottília magyar-történelem szakos tanár

Kenutúra 2002. július 5-11-ig

- Július 5. A gödöllői vasútállomásról indult a lelkes csapat. Vonattal mentünk Sárospatakig. Megérkezésünk után megnéztük a várat, a kollégium könyvtárát, és persze a város egyéb látványosságait. Szállásunk a Református Kollégium Csónakházának kertjében volt. Itt alkalmunk volt kipróbálni a hajókat, ami nem volt bonyodalommentes, borulások voltak.
- Július 6. 37 km-t eveztünk a Bodrogon. A folyó fenségesen szép és nyugodt volt, ami kicsit enyhítette szenvedésünket, amit az égető nap és a sok evezés okozott. Tokajon szálltunk meg, a Bodrog és a Tisza összefolyásánál egy kempingben.
- Július 7. Reggel Tokajon mentünk misére, majd a sátrak lebontása után ismét eveztünk. Ebédszünet általában egy kompnál volt. Ilyenkor csobbantunk egyet, és persze próbáltunk pihenni. A nap élménye a zsilipezés volt a tiszalöki erőműnél. Ha a békanyálos kapaszkodóba nem is, de egymás csónakjába kapaszkodtunk. Szállásunk a Tisza egyik kanyarulatában, Tiszadadánál volt. Este a part menti presszóba ment az egész társaság, ahol mindenki – még a tanárok is – nagyon jól érezték magát.
- Július 8. A sok motorcsónakos és jet-ski-s nagyon lelassította a forgalmat. A hullámokra rá kellett fordulni, borulás ellen. Egy kicsit élveztük a dolgot, de a motorcsónakosok még jobban.
- Július 9. A reggeli nehézkes indulás után a vízen jobb volt a hangulat. Az egyik hajó (a 8 személyes) megtámadott minket, melyhez még egy csónak is csatlakozott, így a „harc” után félig vízzel telt hajóval kellett tovaúsznunk. (Menet közben buzgón mertük ki a vizet.) Este egy gyönyörű helyen szálltunk meg, Tiszacsegén. Focipálya minőségű gyeppel volt, melyet rögtön ki is használtunk egy kis focizásra. Benedek Éva néni is kitett magáért: álomfinom mákosgubát főzött. (A mákot mi daráltuk!)
- Július 10. A végállomásig már el sem eresztettük egymást. A hangulat is a tetőfokára hágott, előkerültek a rég elfelejtett és a jól ismert énekek is. A Tisza-tó mellett szálltunk meg. Az esti tábortűz és szalonnasütés után kedvünket csak az rontotta el, hogy az egész kempinget befűjták chemotox-szal. Másnap hazautaztunk.

Malik Andrea és Gergely Ágoston (12/A osztály)

*Korábban elhatároztuk, hogy körleveleinkben, majd pedig részletesebben a későbbi dokumentációs kötetben – eddig elkészült kiadványaink folytatásaként – tudós tanáraink és jelentős pályát befutott öregdiák társaink életútját megörökítjük. Most a hazai műszakiak közül **Heckenast Gábort** mutatjuk be.*

1925-ben születtem Budapesten. 1936-ban Gödöllőre költöztünk, s ettől kezdve a Gödöllői Premontrei Gimnázium volt Alma Materem. Érdeklődésem már a gimnázium felső osztályaiban a fizika, a matematika és a rádiótechnika felé fordult. 1943-ban érettségiztem jeles eredménnyel. Egyetemi tanulmányaimat 1943-ban kezdtem a Műegyetem Gépészmérnöki Karán, mint- hogy Villamosmérnöki Kar akkor még nem volt. Az első év végétől életünkbe kegyetlenül beleszólt a háború. 1945 májusában újra induló tanévre azonnal beiratkoztam. Mivel apám nyugdíjas volt, és két öcsém is egyetemi tanulmányokat folytatott, igen nehéz anyagi körülmények között éltünk. Ezért, amikor a Posta 1947-ben posta-mérnöki ösztöndíjas pályázatot írt ki, azt megpályáztam és el is nyertem. Az ösztöndíj nemcsak anyagi segítséget jelentett, hanem szakmai elképzeléseim megvalósulását is egyengette. A nyári szünidőben minden évben hathetes szakmai gyakorlaton kellett részt vennem. Ebben az időben folyt a felrobbantott nagyadó pótlására a 135 kW-os új adó építése, ami rendkívül érdekes esemény volt számomra. A végszigorlatot 1950. január 25-én tettem le.

Már 1949-ben a Posta Rádióstúdiójába kerültem, ebben az időben érkeztek be az első stúdiómagnetofonok. Ez az akkor teljesen új, ismeretlen technika mindjárt felkeltette érdeklődésemet, szinte szenvedélyemmé vált. Közben szükséges lett, hogy megkíséreljük a stúdiómagnók hazai gyártását. Olyan terméket kellett előállítani Magyarországon, amelyet azelőtt még itthon nem gyártottak, és ami még Nyugaton is csak néhány évvel korábban jelent meg a piacon. Ez először a Magyar Rádió saját műhelyeiben, majd 1958-tól a Mechanikai Laboratóriumnál folyt. 1993-ig mintegy 25-30 ezer stúdiómagnó készült, nagy része exportra. Úgy

érezem jelentős szerepem volt abban, hogy Magyarországon megindult a mágneses hangrögzítő berendezések gyártása. Irányító szerepem volt a Rádió új, decentralizált rendszertechnikájának kialakításában, valamint az új, központi kapcsolóterem tervezésében is.

1962-ben kérésemre áthelyeztek a Magyar Televízióhoz, ahol akkor vált aktuálissá a mágneses képrögzítés bevezetése. Ezt a munkát irányítottam, s ezzel egy időben sokat fáradoztam ennek az új technikának hazai megismertetése, a magyar fogalmak megteremtése érdekében. 1964-ben kineveztek a Magyar Televízió műszaki igazgatóhelyettesévé, majd 1974-ben a Magyar Rádió műszaki igazgatójává. Ezt a posztot majdnem húsz éven át, 1992-ben történt nyugdíjba vonulásomig betöltöttem. Nyugdíjas tanácsadóként különböző tanulmányokat készítettem, aktív részt vettem a Telefonhírmondó százéves és a Magyar Rádió jubileumi megemlékezéseiben is. Tagja lettem a 11 tagú Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsnak. Beválasztottak a Távközlési Érdekegyeztető Fórum Felügyelő Bizottságába. Hosszú évekig dolgoztam a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottságban, mint az illetékes Magyar Nemzeti Bizottság vezetője. Az Audio Engineering Society (AES) majdnem mindegyik európai konvencióját meglátogathattam, többször előadóként is. A Magyar Szekció megalakulása után annak elnökévé választottak, s ezt a funkciót ma is betöltöm. 2001-ben sikeres nemzetközi AES konferenciát rendeztünk Budapesten. 1978-ban Állami Díjat kaptam, nyugdíjba vonulásom alkalmából pedig 1992-ben a Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjével tüntettek ki. A Munkaérdemrend valamennyi fokozata mellett sok, főleg egyesületi díjat kaptam.

Amikor 1936 szeptemberében először léptem át a Premontrei Gimnázium küszöbét talán nem is tudtam egészen felfogni, hogy az ország egyik legmodernebb, legjobban felszerelt és kiváló oktatókkal rendelkező gimnáziumába kerültem. Amikor 1942-ben, a fizikai önképzőkörben végzett tevékenységemért megkaptam a Károly Irén alapítvány kamataiból képződött 24 Pengő 81 fillért kitevő jutalmat, nem álmodtam, hogy ezt még más díjak és jutalmak is követhetik. 1942 őszén a fizikai önképzőkörben a hangrögzítésről előadást tartottam, nem gondolva,

hogy ez a téma fogja kitölteni életem jelentős részét. Az 1942-43-as tanév végén három színjeles bizonyítványt mutathattunk meg szüleinknek, és az Évkönyvben három Heckenast fiú szerepelt a „vastag betűs” tanulók között. Akkor szerencsére nem sejtettem, hogy Laci és Kálmán pályáját a korai halál derékba töri. Pedig

képességeik alapján legalább annyit elérhettek volna, mint én. Azt azonban mindég tudtam, és hosszú pályafutásom minden jelentősebb állomásánál eszembe jutott, hogy a szilárd alapokat mindenhez Gödöllő adta. Lassan hatvan év távlatából visszanézve is csak azt tudom mondani: **köszönöm!**

* * *

Dr. Endrey Antal történész, nemzetközi jogász csodálatos gyógyulása

Öregdiáktársunk 1940-ben érettségizett Gödöllőn. A Pirkadat c. gödöllői újság 2002. I. n. é. száma beszélgetést közölt vele, amelyben elmondta, hogy Angliából való hazatelepülése után tanyát vásárolt Hódmezővásárhely közelében, az ősi Endrey birtokból 100 hold területet. Gulyát is vett hozzá, de két évvel ezelőtti súlyos betegsége miatt a földet és az állatállományt el kellett adnia. Most történelmi és gazdasági témájú könyveinek új kiadását készíti elő, előadásokat tart. Felépülése csodálatos volt, amelyről az újság külön cikkben számolt be. Ennek lényegét alábbiakban idézzük.

2000. január 8-án, egy Budapesten tartott előadása után, tanyai lakására belépve összeesett és ájultan feküdt másnap reggelig. Gulyása talált rá és bevitte a hódmezővásárhelyi kórházba. Ott tért magához, ahol agyvérzést állapítottak meg. Járóképtelen lett és teljes kiszolgáltatásra szorult, mert kézremegés és nyelési nehézségek is léptek fel. Július elején a tiszalpári Pax Otthonba került, ahol nővérek ápolták, de állapota nem javult. November elejétől naponta kérte a Mennyei Atyát, hogy – amennyiben ez szándékával egyezik – Mindszenty bíboros érdemeiért gyógyítsa meg. Karácsony után már tudott – járókeret segítségével – mozogni a szeretetszolgálat otthonában.

2001 januárjában hólyagproblémák miatt ismét kórházba került, ahol hólyagkövet állapítottak meg és műtétet javasoltak. A februárra tervezett műtét előtt a kö eltűnt, panaszai is megszűntek. A kórházból távozva tovább erősödött, és Húsvétkor már saját lábán tudott a templomba menni. A kézremegést korábban nem tudták megszüntetni, de most az is megjavult. A váratlan javulásokat idegorsos vizsgálat is igazolta.

2001. november eleje óta ismét rendszeresen dolgozik, mint történész; új könyvet kezdett írni: Erdély történelmét foglalja össze a hunoktól napjainkig. Az agyvérzés után felszökött vérnyomását csak gyógyszerrel tudta rendben tartani, ez novemberre gyógyszeresedés nélkül is normálissá vált.

Csodálatos gyógyulását 2001. november 26-án jelentett P. Szőke Jánosnak, a Mindszenty Alapítvány magyarországi képviselőjének, kérve az ügy egyházi kivizsgálását. Minket meg arra kér, hogy imádkozzunk a szentéletű Mindszenty bíboros mielőbbi boldoggá avatásáért.

* * *

Búcsúzunk két öregdiáktársunktól: Stollmayer Ákostól és Marton Kálmántól

Stollmayer Ákos 71 éves korában, aktív mérnökként távozott. 1949-ben érettségizett. Munkája után hazafelé tartva közlekedési baleset áldozata lett.

Érettségije után az Építőipari Műszaki Egyetem Mérnöki karán végzett 1953-ban, vízépítő mérnöki oklevelet szerezve. 10 éven át az egyetemen oktatott és kutatási munkákat végzett. Ez után a Közmű- és Mélyépítő Vállalatnál és más építőipari vállalatoknál töltött be műszaki szakértői és vezetői munkakört. 1991-ben nyugdíjba vonult, de szakértőként tovább dolgozott. Két alkalommal kapott „Munka Érdemrend” kitüntetést. Szakmai cikkeivel, előadásaival és tudományos egyesületi tevékenységeivel ismertté vált a műszaki körökben.

Öregdiák Egyesületünkben nemrég vállalta el az 1949-es évfolyam összefogását, és így a Választmány tagja lett. Temetésén sokan részt vettünk, Polcz Iván búcsúzott tőle a sírnál.

Marton Kálmán 80 éves korában hunyt el. Az 1941-ben érettségizett évfolyam felelőse, az Ellenőrző Bizottság és a Választmány tagja volt. A máriabesnyői temetésen, majd ezt követően a kegytemplomban celebrált szentmisén sok öregdiáktársunk vett részt. Eördög László búcsúztatta nevünkben is az aktív társat.

Ezekkel a sorokkal emlékezünk meg róluk és búcsúzunk mi is tőlük!

Dr. Fabinyi József öregdiáktársunk élete és megjegyzései a „Fácánosi diák- és tanáremlékek”-hez

„A gimnázium első érettségizői közt voltam 1931-ben, mint bentlakó. Érettségi után a Ludovikára civilként pályáztam, ami eleve hátrányt jelentett, de egy éves önkéntes katonai szolgálat után behívtak. 1940-ben a vezérkari tisztképző akadémiára jelentkeztem, ahova felvettek. 1944-ben a Kárpátok külső vonulatán lévő frontra kerültem. Karácsonykor bent rekedtem Budapesten, ezért a Testnevelési Főiskolán jelentkeztem. Februárban egy orosz tiszt belém lőtte az egész pisztolytárat, összeestem, ezért otthagytak. Szerencsére hamar megműtöttek és így a karom mozgatásának korlátján kívül nem maradt semmi hátra. Ahogy kikerültem a HM-ből, segédmunkás lettem, amíg 51-ben ki nem telepítettek. 53-ban Solymáron kaptunk lakást. 78-ban mentem nyugdíjba. 1983-ban kezdtem írogatni katonai témákról. Nyolcvan évesen döntöttem úgy, hogy pályázom a kandidátusi fokozatra, amit disszertációm alapján simán megkaptam.”

„A könyvben Fábry Pálról és Bárándy Györgyről írott néhány kitétel helyesbítésre szorul. Elősként abba a hálóba kerültek, ahol felügyelő voltam, így jól megismertem őket. A könyv 144. oldalának 2. bekezdése végéhez szeretném megjegyezni, hogy a premontrei gimnáziumba bekerülni nemcsak „sikk és úri divat” volt, hanem egyszerűen a szülők a gödöllői iskolát választották, mert az fenntartotta a már kiválónak ismert kassai, rozsnói és nagyváradai intézmények színvonalát. Hasonló más kiváló iskolák is voltak, mint például a Villányi úti ciszterci vagy a piarista gimnázium, a Toldi reálgimnázium.

Az említettek nem érezhették magukat a „gazdag arisztokrácia” mellett „szinte proletárnak”, hiszen egyikük apja magas rangú bíró, másikuké pedig jómódú középbirtokos volt. Osztályunkban mi sem éreztük magunkat proletárnak Roller Kálmánnal, mert az én apám mérnök volt Ózdon, az övé pedig orvos a gyári kórházban. Az arisztokraták különben sem voltak sokan. Az én időmben Windisch-Graetz képviselte – az iskola fennállása végéig – a hercegi rangot, rajta kívül volt néhány gróf és több báró is. Kétségtelen, hogy a konviktusi tartásdíjhoz ki kellett nyitni a pénztárcát.

Amit a felsoroltak előtt említ valahol a könyv: a bejárók jó fele gödöllői volt, a többiek HÉV-vel vagy vonattal jöttek. A terhelés náluk kétségtelenül nagyobb volt, de a tanulmányi színvonalban nem volt sok különbség. Osztályunkban például, ahol $\frac{2}{3}$ -ad volt bennlakó, 2 bejáró és 3 konviktor volt jeles rendű”

Fabinyi József (részletek egy interjúból és az ő leveléből)

⊗ ⊗ ⊗

Korrekciók Sármezey Árpádnak a „Fácánosi diák- és tanáremlékek” c. könyvben megjelent néhány verséhez (a hibákért elnézést kérünk)

29. oldalon „Jámbor emlékezés Mécs Lászlóról”

30. sora helyesen: *Úgy gyűjtötte ő a szép magyar igéket.*

44. sora helyesen: *Aki másokért élt, nem élt az hiába.*

134. oldalon „Tauszik H. József”-ről szóló vers 7. sora helyesen: *S amikor szétszóródott a Rend*

151. oldalon Czettler Antalról szóló vers alulról számított 6. sora helyesen:

Kísérje szerencse mind a két kezével

172. oldalon „A premontrei diákok hősi emlékműve”

12. sora helyesen: *S lettek felejtett, tűnő, síri árnyak.*

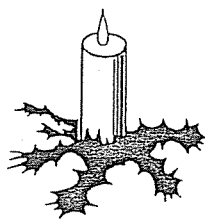
16. sora helyesen: *S elmentek innen legendákba szöve.*

173. oldalon (előbbinek) 5. sora helyesen: *Majd jött egy kor, amely mindent lerombolt.*

⊗ ⊗ ⊗

Advent

ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS BOLDOG ÚJÉVET KÍVÁNUNK MINDEN OLVASÓNKNAK!

Rövid hírek az Egyesület és a Rend életéből

Közös kirándulás Csornára; Horváth Lóránt Ödön apát aranymiséje

Május 8-án részben autóbusszal, részben vonattal meglátogattuk a Csornai Premontrei Prépostságot. Horváth Lóránt Ödön apát nagy szeretettel fogadott minket. Körül vezetett a prépostság épületeiben és a templomban, amelyek nagyobb része a prépostság tulajdonában van. Az épületegyüttesben van a városi múzeum is, amelyet ebéd után néztünk meg. Minden nagyon tetszett, gondosan karbantartják az egész barokk palotát és templomot. Ebédünket is az épületben lévő vendéglőben fogyasztottuk el.

A látogatás során az apát meghívott minket és a gödöllői rendtársakat az ő aranymiséjére. Ezt két alkalommal és helyen tartotta júniusban, hálát adva Istennek pappá szentelése ötvenedik évfordulóján: az első a szombathelyi székesegyházban volt, ahol pappá szentelték. Az aranymise egyúttal a szombathelyi premontrei Szent Norbert Gimnázium Te Deuma is volt. Itt volt diák, most pedig az iskola fenntartója.

A második alkalom Csornán volt a prépostsági templomban. Az ünnepi beszédet Bartal Károly Tamás jászóvári apát mondta, amelynek egyik gondolatát idézi az Új Ember: „Életutunk fontos állomásain meg kell állnunk egy kis időre, hogy megkérdezhessük önmagunktól: milyen magatartást mutattunk életünk jó vagy nehéz napjai során. Hálát kell adnunk Istennek, hogy átsegített bennünket a megpróbáltatásokon, amelyekben az aranymisésnek is bőségesen volt része.”

Bernard Le Calloc'h újabb magyar vonatkozású előadása és irodalmi munkássága

A gimnázium egykori francia tanára az Orvostörténeti Könyvtár előadó termében június elején tartott előadást Körösi Csoma Sándor egészségügyi problémáiról, egy kortárs angol orvos feljegyzései alapján. Ismertette az akkori ottani egészségügyi helyzetet, valamint az angol orvos életét és működését.

Minden évben tart egy-egy előadást magyar vonatkozású kutatásairól, kiváló magyar nyelvtudással. Két éve Balassagyarmaton, a Városi Könyvtárban ismertette, hogyan jelent meg Körösi Csoma Sándor az ottani születésű Ligeti Lajos orientalista életművében. Idén jelent meg francia nyelven egy könyve a X. századi magyarokról, most pedig új tanulmányt ír a kazárok nevééről. Sokat tesz a magyar ügy érdekében.

Dr. Pethő Ferenc öregdiák társunk díszpolgárrá avatása

Az 1932-es évfolyamban érettségizett és 1995-ben elhunyt öregdiák társunkat augusztus 19-én Pécel város polgármestere számos családtagja jelenlétében posztumusz díszpolgárrá avatta, a város fejlesztése érdekében kifejtett sokévi önzetlen munkája elismerésül.

Dr. Endre Árpád Nagyváradai Premontrei Öregdiák levele

Egyik legöregebb premontrei diáktársunk írta tavasszal, hogy Beregszászon született 1901. január 16-án, a Nagyváradai Premontrei Gimnáziumban érettségizett 1920-ban. Tanárai közül említi Szopek Lorándot, Champier Istvánt, Lacsni Incét, Fáy Ágostont. Károly Iréneus fizikai kísérleteinek készülékeit használták ők is. Károly Iréneus később a jogakadémia tanára lett. Ott tanult Ferencsik János is, egy évfolyammal előtte járt. Kovács Kandid is tanuló volt akkor ott, az ő hallását Ferencsik nagyra értékelte.

Levelével elküldte az Aranyokleveles Mérnökök Körének 2002. május 23-ára szóló meghívóját, amely tizenegy, 90 éves és annál idősebb mérnök ünnepsére szól. Közülük csak egy volt idősebb Endre Árpádnál (106 éves). Endre Árpád Budapesten élt, de **most kaptuk a hírt, hogy ez év közepén meghalt.**

Dr. Schindler Ervin öregdiáktársunk tagfelvételét kérő levele

Az 1932-ben érettségizett gödöllői öregdiákot az ez évi érettségi jubileum készítette a jelentkezésre. Felsőpulyán született 1913 december 21-én. A Soproni Evangélikus Líceumban végezte a középiskola alsó 4 osztályát, a többi Gödöllőn. Érettségi után jogot tanult, 1940-ben jogi doktorátust szerzett. Szombathelyen találkozott utoljára egykori osztályfőnökével, Balogh Ányossal. A 10 éves találkozóra a frontról küldött üdvözlést. 1945-ben amerikai fogságba került, a Szajna partjára. Hazatérve különböző budapesti munkahelyeken dolgozott. Mint vállalati áruvizor ment nyugdíjba. Visszaemlékszik arra, hogy annak idején önképzőkori aranykönyvbe került „Életszeretet” c. versével.

Együttműködési szerződés a Gödöllői Premontrei Gimnázium, a Perjelség és az Egyetem között

Szeptember 30-án írta alá Szendrő Péter, a Szent István Egyetem rektora, Bárdy Péter gimnáziumi igazgató és Ullmann Péter kormányzó perjel azt a megállapodást, amely a három intézmény közötti együttműködésre jött létre. Az együttműködés területei: az oktatásban, a környezetvédelemben, az informatikában, a közművelődésben és a sportban kialakult kapcsolatok elmélyítése, a hagyományok felkutatása és ismertetése. Az aláírási ünnepségen részt vett Eördög László, egyesületünk elnöke és Scheiber Pál rektorhelyettes is.

A Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete Ifjúsági Tagozatának névsora (új belépők)

2000/A évfolyam:

Alföldi Barna
 Antal Edit Diána
 Bánkúti Hajnalka
 Béres Dorina
 Bíró Judit
 Gazdag Tamás
 Gémesi Márta
 Harkányi Nándor
 Hevesi Áron
 Horvai Gergely Ádám
 Kaszab Ferenc
 Koncz Krisztián
 Kovács László
 Lakatos Mária Csilla
 Langer Dóra
 Malatinszki Szilvia
 Nagy Tamás
 Petneházy Gyöngyvér
 Pintér Rita
 Pócsik Debóra
 Rácz Zsolt
 Ruda Győző
 Soó Noémi

2000/B évfolyam:

André Nóra
 Csongorádi Anita
 Dóczi Gábor
 Farkas Orsolya
 Ferencalmi Zsuzsánna
 Horváth Dániel
 Jagasics Szilárd
 Kovács Annamária
 Kovács Béla
 Kozári Benedek
 Kuthi Dávid
 Lőrincz Ádám
 Pál Dávid
 Pál Ildikó
 Pál Nóra
 Sándor István Zoltán
 Tóth Eszter
 Tóth Tibor
 Varga Anikó

2001/A évfolyam:

Ángyán Péter
 Drávai András
 Gáncs István
 Kája Sándor
 Kovács Eszter
 Krenedits Sándor

Mátyus Péter
 Necz Péter Pál
 Radnai László
 Szántai Béla
 Szurdi Nóra
 Takács Gabriella
 Vági Zsolt

2001/B évfolyam:

Ballók István
 Büttner András
 Dajka József
 Dörnyei Márton
 Dúl Nándor
 Illés Gábor
 Kmetty Zoltán
 Máthé Ágnes
 Máthé Gergely
 Pandi Judit
 Pandi Zoltán
 Papp Károly
 Sándor Mátyás László
 Szilágyi Viktória

2002/A évfolyam:

Alföldi Judit
 Bese Gergő Péter
 Boda Zoltán
 Csellár András
 Gugán Éva
 Hegyesi Lilla
 Juhász Timea
 Katona Petra
 Kazamér Kristóf
 Kiss Bence
 Kovács Mihály
 Kovács Norbert
 Makádi Balázs
 Morvai Brigitta
 Morvai Csaba
 Papp Mátyás
 Pásztor Ágnes
 Peer Klára
 Richter Attila
 Szedmák Szabolcs
 Szeghy Szabolcs
 Szűcs Balázs
 Tanács Gergely
 Tarnóczyk Tímea
 Török Viktor
 Verteleký Zoltán

2002/B évfolyam:

Bajnóczy Gergely
 Büttner Zsolt
 Dóczi István
 Dombóvári Gábor
 Illésy Petike
 Jászi Viktória
 Jilly Bertalan
 Kuli Bernadett
 Kuthi Balázs
 Mogyorósi Rita
 Stojcsics Dániel
 Szörényi Zoltán
 Tóth Anna
 Tóth Mária
 Tóth Nándor
 Vancsó Éva
 Várszegi Anita
 Víg Arnold
 Vozárik Zsolt
 Vörös Izabell
 Zalabai Tamás
 Zebegneyi Ádám

Himnusz az élethez

Az Élet egyetlen esély -
 vedd komolyan

Az Élet szépség - csodáld
 meg

Az Élet boldogság - ízeleld
 Az Élet álm - tedd
 valósággá

Az Élet kihívás - fogadd el
 Az Élet kötelesség -
 teljesítsd

Az Élet játék - játszd
 Az Élet érték - vigyázz rá
 Az Élet vagyon - használd
 fel

Az Élet szeretet - add át
 magad

Az Élet titok - fejtsd meg
 Az Élet ígéret - teljesítsd

Az Élet szomorúság - győzd
 le

Az Élet dal - énekeled

Az Élet kaland - vállald

Az Élet jutalom - érdemeld
 ki

Az Élet élet - éljed!

(Teréz anya imája)

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK HÍREI

A tagsági névsor 25. sz. kiegészítése és változások
2002. április 5-től 2002. október 15-ig (lapzártáig).

• Elhunytak:

Porzsolt Gábor (1936. évf, megh. 2002.09.21, Regensburg), Debreceni Károly (1938/A. évf, megh. 2002.05.03, Bp), Mészöly Tibor (1938/A évf, megh. 2002.08.16, Bp), Elek Lajos (1938/B. évf, megh. 2000, Mogyoród), Pásztor István (1938/B. évf, megh. 2002.04, Gödöllő), Selem Ernő (1939. évf, megh. 2002.05, Bp), Marton Kálmán (1941. évf, megh. 2002.08.02, tem. Máriabesnyő), Liszkay László (1943. évf, megh. 2002.08, Debrecen), Máriaffy Dávid (1947. évf, megh. 2002.09, Párizs), Stollmayer Ákos (1949. évf, megh. 2002.04.26, Bp), Pap József (1950. évf, megh. 2002.05, Válcó).

• Új belépők:

Schindler Ervin dr. (1932. évf.), 2000/A, 2000/B, 2001/A, 2001/B, 2002/A, 2002/B évf. (külön lapon).

• Változások bejelentése:

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését (Egyesülettel, évf. felelőssel). A diáktárs elhunytáról kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk.

• Tagdíj és befizetések:

A 2002. évi tagdíj 500 Ft. Akinek ez az összeg is sok, jelezze Egyesületünkkel, hogy tagdíjmentesként kezelhessük. Néhány tagtársunk - bizonyára elfelejtve - évek óta nem fizetett tagdíjat. A hátralékot is kérjük az egyesületi csekken (ne alapítványin) befizetni! Belföldi befizetés az Egyesület részére a Gödöllői OTP-nél kezelt **11742049-20260804** számlaszámra bármelyik OTP-pénztáránál. A befizetés így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül. A Posta az Egyesület felé kezelési díjat számol fel, az OTP nem! Külföldről valuta-átutalás az Egyesület nevére: kérjük külföldi öregdiák társainkat, hogy valutát MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utalják át, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkbeváltás magas kezelési költség levonásával jár.

• Belföldi befizetési utalványokat (egyesületi, alapítványi célokra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is. Az Alapítvány a kapott befizetésekről az év végén igazolást küld, mely összegek - a törvény szerint - leírhatók a személyi jövedelemadó alapból. Ehhez csekket mellékelünk.

• Kérés: Az Egyesület eddigi pénzkeretei megfogyatkoztak. Szeretnénk azonban éves terveinket megvalósítani, így a körlevelek kiadását és szétküldését, további anyagok gyűjtését, rászorulóknak segélyezését, diákok jutalmazását. **Mindehhez kérjük a további segítséget is – köszönettel!**

• Következő könyv: Kérünk diáktársainktól a 2002/I. körlevelünkben jelzett könyvhöz **anyaggyűjtést.**

• Tagtoborzás: Aki tud olyan diáktársunkról, aki még nem tagja az Egyesületnek, értesítse öregdiák közösségünkről. Címüket küldjék el az Egyesület vezetőségének, jelentkezési lapot adunk!

• Rendszeres találkozási lehetőség:

Budán a Kis Vigadó Falatozóban (XI. ker. Villányi út 34.) szívesen látnak évfolyam vagy más összejövetelre. Üzletvezető Kevevári Júlia, előzetes telefon célszerű a 209-1660 telefonon.

• Programok a 2003-as év első félévére:

- Vezetőség tanácskozása	február ?	- Kirándulás	május ?
- Márciusi ünnepség Gödöllőn	március ?	- Érettségizők ballagása	május ?
- Teleki ünnepség Gödöllőn	április ?	- Szent Norbert ünnep Gödöllőn	június 9.
- Választmány ülése	április ?	- Te Deum Gödöllőn	június ?

• PRO MEMORIA: Szent Norbert ünnepi találkozónkat 2003-ben június 9-én tartjuk Gödöllőn.

• Teleki Pál máriabesnyői temetőben lévő sírjánál 2003. április elején emlékeznek meg a cserkészek.

• 2003-as jubiláló évfolyamok: 1933, 1938/A, 1938/B, 1943, 1948. Találkozunk Gödöllőn!

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3. Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: az Egyesület címén (e-mail: dunai@mail.prem.hu)

Budapesten: Mayer László 1085 Bp, Mária u. 56. (e-mail: mayer@mab.huninet.hu) Tel: 337-2550

Dr. Polcz Iván 1126 Budapest, Fodor u.25.

Tel: 395-4703

Váraday Brenner András 1221 Budapest, Bimbó u. 7.

Tel: 226-4852